

Ὡς α! ~~ἐν~~ ἦχος δ! ὁ ἕρκυς.

- » Ἀροῖζω τὸ στόμα μου καὶ ἐκπνέω
 » ὡτρίμωτο, καὶ λόγον ἐρεῖζομαι, καὶ
 » Βασίλει Μιτρί, καὶ ἐκδύομαι, γυνεὺς
 » Σαυηγεῖς, καὶ εἶσω γυνόμην, ταύτης τῆς
 » δαίμετα. -

Μερίν μου Τροσάρια. ἦχος ὁ αὐτός.
~~τὸ εὐδοκίαν, ἐχέτω ἀχίφας καὶ δόξα δέκα γὰρ~~
 γέννησαι. καὶ μείδρας γὰρ ἀρόβατος, καὶ γὰρ καὶ
 γίγας σου. δὲ δίδωμι μου, καὶ ἔμνησεν ἐλπίσιν
 κρατοῦνται τοῦ μύρου σου, τὴν χεῖρ σου σήμερον.
 Ὡς αὖτις

Δημήτριά, χαρμερῶς μινεῖται τὸ
 εὐδοκίαν, ἐχέτω ἀχίφας σου, καὶ ἀρετῶν τῶν
 γυχνῶν καὶ τῶν τρόπων δέ, ἀκούει νικῆς γενναῖας,
 καὶ μύρον τὸ σῶμα σου, καὶ ἔνδειξεν.

Ὡς αὖτις βαρβόραν με, καὶ δυνάμει σου δίδωμι
 εὐδοκίαν δέομαι, καὶ εὐκαρτέρω πνεύματι, καὶ τῶν
 μύρων σε, χαρμερῶς εὐδοκίαν, χριστὸς μύρον
 δαίμονος, ἄξιον σιγήματι.

Ὡς μύρον μὲν ἔφησε, δαυὶδ ὁ δαῖς ἐν πνεύματι

μαρ, τὴν ἔρῳαν ἔνδοξιν, τῶν ἀδελφῶν τὴν τελευτήν.
 τοὶ δὲ μέγας σου, σοφὸν τὴν γὰρ ὑπὸν, οὐκ ἔχει φῶς ἔκ-
 σιν, μέγας τοῦ κρείττονος.

Προσούμιον

Φανείσας Παράνομι, μέγας τοῦ δέου ἀχάθρονον,
 καὶ οὐκ ἔχεις, τὴν ὡδία Χριστοῦ, ἐκτελέ-
 σαι, δαδῶν τῇς δουδίας, βορβόρου τε χύτρωσαι, τῇς
 ἀμαρτίας με.

Καταβάσας. Ἀρεῖζω τὸ σῶμα μου.

Ὕμν' γ' ὁ ἔρμος.

» Τοῦ σοῦ ὑμνοῦ ὁ Θεός, ἡ ζωὴ
 » καὶ ἡ ἀγάπη, πηγὴ, διὰ τὴν συμφορὴν σου,
 » πνευματικὴν ἐκτέλεσον. καὶ ἐν τῇ θείᾳ δό-
 » ξῃ σου, εὐχαρίστησον δόξαν ἀξίωσον. —

Τροπάρια.

Λιλόγισται παρ' οὐδὲν, τούτων τυράννων παρά
σοι πρόσταγμα· τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων
ἀβλοφόρε προΐκρινας.

Λυχνία φωτισθῆς, τοῦ Μαρτυρίου ἐν εὐηγῇ γέγονας, θεῶν
φωτὶ λάμπουσα, μάρτυς ἀβλοφόρε Δημήτριε.

Θεοτόκιον

Ἰώμενος τὴν μορφήν, τὴν σαθρωθεῖσαν τῶν βροτῶν
πάναντι, ταύτην ἐν σοὶ ἐνδύεσθαι, μείνας ὅπερ ἦν
ὁ φιλόανθρωπος

Ναμάτων ἐπέβης ζωηρρύτων, Βαπτίσματι θεῶν
καθαρθείς· αἵματι δὲ λουσάμενος, μαρτυριῶν
Δημήτριε, ὑπόσιν παινήν τετίλκνας, πηγὴ τῶν
μύρων γινόμενος.

Ὁ μέγας φρουρός Θεσσαλονικῆς, ὡς μέγας Κυρίου ποτα-
μὸς, τέρπεις λαμπρῶς τὴν πόλιν σου, τοῦ μύρου τοῦ
ὀρμήματος· ὡς θεῖα δὲ συνηνάμαζα, καθαράζεις τὰ
σύμπαντα.

Ἡ πόλις σου μάρτυς ὥσπερ πηγὴ, ναμάτων ὁράγει
ζωτικῶν, ὡς ῥεύματα τὰ μύρα σου, ποταμιχδόν προ-
χέουσα, θαλασσοῦ τῶν αἰρέσεων, καὶ τῶν παθῶν
μακαριεύουσα.

Τὸ μύρον χρυσὸς ἐν τῇ ψυχῇ σου, Δημήτριε ῥεύσαν
νοητικῶς, ὡς χύλιδες σοῦ μύλου, μύρον πηγὴν ἐξέχεις, τῆς
χάρως τοῦ Πνύματος, δευτῶν δεινύων σε συνήνωμα.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἀνακραῖται, τῶ πάντων δεσπότι καὶ
Νύμφῃ· καλὸς εἰ ὁ ἄνγκυβος μου, ἰδοὺ καλὸς ἡρώδης καὶ εἰς
τὴν ὁσμὴν τοῦ μύρου σου, σπονδὴν δραπεύματι ὀπίσω σου

~~Εὐσεβείας τοῦ χρόνου μακαριότητων, ὡς βίβας τῶν πα-
τῶν μακαριότητων, μάρτυς καὶ πάντας, τῶν τυράννων~~

Καλαβάσια. Τοῖς σὺν ἑμμοῖσιν.

Ὡς δὲ δὲ ἔρμος

~~Ὡς δὲ δὲ ἔρμος~~
Ὡς δὲ δὲ ἔρμος ἐπὶ δρόμον δρόμον.
Τροσάρια.

Νεγυμώτα ἐπὶ φέδος τῆς αἰσθείας, ὅς τοι θε-
οῦ θανέμετος, δώμετος λόγος, δόξα ἐστὶν
φάνωσι, θηρήτριε ψάλλοντα. Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς δὲ δὲ ἔρμος τῇ θαλάμῃ τῇ ἰσηρόνῃ, ὅς τοι
τοῦ ἱερέως ἔδωκε, τοῦ ἱερέως ἔδωκε, ἔδωκε
τῇ θηρόνῃ θηρόνῃ θηρόνῃ. Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Κατὰ τῇ θαλάμῃ ἐπὶ τῇ θαλάμῃ, ὅς τοι
τιμὴν δίδωκε, τῇ δυνάμει σου ἔδωκε. Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε. — Θεοτοκίον. —

Ὡς τῶν ὑπομείτων αἰσείων, ἐρωτέρη, ὅς τοι
την θεοῦ γενέσθαι, μὴν ἡγίωσιν. ὅς τοι
ἐπὶ γενέσθαι, τὸν νόμον ἐπὶ τῇ θεο-
γνωσίᾳ τῇ χάριτι.

Δεύτερος Κεῖν. Τὴν εἰρεσιχρίσιν.

5.

5.

Ἐρίπον ὡς βότρυς σε μέλαρ χρυσός, δι-
αιτῆς εἰρενέχου δρεφίμενος, ἐναυοχίβει μαρ-
τυρίου τοῖς χυνοῖς. ~~ἐναυοχίβει~~ εὐκαταρ-
ρέωσαν γλυκύτῳ, μύρου ὑπερμαύτου ~~χρ-~~
~~φάνου~~ θείαν θρύσι εἰργείσας.

Ποῦ μένεις Κυμνίε μου; σοὺ τὴν σιη-
ρὴν, σοὺ ἔνι μεσημβρίῃ κατέσσηξαι; ὁ
στρέφειν ἔπην, ἀνέβω εἰς Χριστῷ. εἰς τὴν ὁρμήν
ἐν μύρων σου, λυγόμενος.

Πρώτα θυμύτρε πλάστη δυνάτις, ἡγύσας
τῶν αἰμαίνων σου ρεύματι, εἰμαρτιῶν μου,
καὶ θαλάσσης τοῖς ὁρμαῖς, εἰς τέλος ἀπο-
βύρατος, μύρων σου τοῖς ρεύματι δέομαι.
θεοτομία

Πεῖρε με κυμνίε μου λέγε τρανῶς, ποῦ ποτε εἶ-
μαιναι καὶ ὅπου; ἡ πόμπε ὑπέβη, καὶ κυμνίε
καὶ ὕψ. ἡ ὁρμή γάρ τῶν μύρων σου, σείνεται
τοῖς ριχούντις σε εἰχνοισιν. —
Καλαβασία. Οὐαδόμενος εἰς δόξην.
~~Καλαβασία~~

6.

Ὡς εἰ. Ὁ ἑρμῆς

» Ἐγὼ δὲ σὺν ἄλλοις ἐὼς ἐν δὴ
» δόξῃ σου. οὐ γὰρ ἀπορρίπτει. Παρθε
» ἔχεις ἐν μύθῳ τὸν ἐὼς σάντων ἐσθλῶν,
» καὶ λέγοντας ἀχρονὸν ὅτι σάντων
» ἐμνοῦντι σε, στυγίαν βαβυλῶνα.

Προσάρια.

Πῶς σὺ δὲ δύνῃς ἐν καρδίᾳ
δράμῃς, οὐκ ἔστις ἐν ἀδελφῇ
ἐσθλῇ μυστῇ, ἀπορρίπτει.

(ἰδέτε σὺν ἑξῆς
6a)

6a

Πρόσωπος ἡμᾶς, ἐν κινδύνῳ ἐπύφανον, Δη-
μήτριε τοῦ εὐχαῖς σου, παρουσίῃ σου τοὺς πόνους
καὶ πόθῳ ἐφημοῦντάς σε.

Οἱ πόνου, πρὸς τὸ θάνατον, ἐπιχόμενοι γέμιστος, Δημή-
τριε νοσημάτων, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, συντό-
μις ἀπαλλάττοντα.

Θεοτοκίον

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ πατρὶς ὁμοούσιος, σὸς γίνῃαι
θεομήτορ, ἐπὶ τὸν νοῦν τι μοι λόγον, υἱὸς σοὶ
ὁμοούσιος.

~~Δεῖξαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν σου.~~

Ὁρίσας ἐν μάρτυσι, Δημήτριε τοῦ αἵματος,
ἰδρύσας κρήνας τῶν αἰώνων, μύρον τὸ θεῖον
ἡμῶν ἐσειάσας, πυρὶ τοῦ τοῦ Πνεύματος καλῶς,
ἐφύσας τὸ φάρμακον, εἰς ψυχὴν καὶ νῆρ ἡάθαρτα.

Σωμάτων καὶ τραύματα, καὶ τῶν ψυχῶν,
Δημήτριε, ὡς περ ἀνιδόω δραστηρίῳ, μύ-
ρω καθαίρεις τῷ ἐν τῷ τάφῳ σου, ὅν
ἀποπλύνειν νογῶν, ξήλω τοῦ Δεσπότου σου,
σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Πυρὸς ἐνεργέστερον, τὸ μύρον σου Δημήτριε,
πάντα διατρέχον Ἐκκλησίαν, βλύξει πηγάζει,
ξέει τι καὶ δραῖ μωστῶν, τοῦ πόνου προδρό-
χου σὺ αἰνῶ, φάρον καὶ νοσήματα, καὶ δῶκοι
τοὺς δαίμονας.

Θεοτοκίον

Ὁ λόγος ἐν μήτρῳ σου, κόρη συγγνώμης ἐργασίας,
ταύτην μωροθῆκην καὶ τοῦ μύρου. ὅθεν Παρ-

7.

Θύνη Ἀγίαν θέων ψυχὰς, δοῖς σου
ἰδρῶτος θερμῆς. Ἐὖ καὶ βῶσαι σοι,
εἰ καὶ ἄλλοι δίδουσι.

~~καταβάς. ἡμέτερά ἐστιν ὁμοῦ.~~

~~καὶ ἄλλοι δίδουσι καὶ ἄλλοι.~~

7. Ὡς δὲ εἰς τὴν ἑσπέρην.

Ὡς δὲ εἰς
ὁ ἑσπέρην

τὴν δὲ ἑσπέρην
καὶ ἑσπέρην
μοι. . . .

τὸ ἑσπέρην

ἑσπέρην καὶ
ἑσπέρην καὶ

Συμφώνως, συνθεοῦντες ὑμῶν Διμήτριε,
τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν καὶ θεοῦ σου
πλὴν καὶ ἑσπέρην, τοῦ Ἀγίου, καὶ ὅτι
τὸ παρρησιάζοις Πνεύματος.

Ἄνδρ' μου, εἰς εὐχαρίστησιν πνεύματι, πρεσβεί-
αις σου. ὡς γὰρ ἀγένητος μάρτυς, παρρησίαν
ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότην. καὶ γινώσκεις, καὶ
καρπὸν καὶ εὐσέβειαν Διμήτριε.

Θεοτόκον

Ἀσπίδα, τὴν ἀναστάντα ἐν μέσῳ εὐχαρίστητος,
καὶ καὶ εὐχαρίστητος καὶ ἑσπέρην, καὶ καὶ ἑσπέρην
ἀνδρὸς ὡς θεοῦ σου, ὁ καὶ ἑσπέρην, ἐν τῇ καὶ ἑσπέρην
σου λόγος εὐχαρίστητος.

Διμήτριε καὶ

Διμήτριε καὶ θεοῦ βασιλείας, τοῦ καὶ ἑσπέρην,
ἡ καὶ ἑσπέρην, καὶ καὶ ἑσπέρην. ὅτι
καὶ ἑσπέρην σου ἀνέστην, καὶ καὶ ἑσπέρην σου
καὶ καὶ ἑσπέρην, καὶ καὶ ἑσπέρην.

Ἀνάστα δὲ καὶ πλὴν μου, ψυχὴ καὶ Διμή-
τριε προσφύγγου, καὶ καὶ ἑσπέρην καὶ ἑσπέρην
καὶ καὶ ἑσπέρην καὶ καὶ ἑσπέρην, καὶ καὶ ἑσπέρην σου
καὶ καὶ ἑσπέρην σου καὶ καὶ ἑσπέρην σου.

Καὶ καὶ Διμήτριε καὶ καὶ ἑσπέρην σου, καὶ καὶ ἑσπέρην
καὶ καὶ ἑσπέρην καὶ καὶ ἑσπέρην. ὅτι καὶ ἑσπέρην
καὶ καὶ ἑσπέρην καὶ καὶ ἑσπέρην, καὶ καὶ ἑσπέρην
καὶ καὶ ἑσπέρην, καὶ καὶ ἑσπέρην καὶ καὶ ἑσπέρην σου.

Ὡς γὰρ εἰς ὁ ἐσπέρην, καὶ καὶ ἑσπέρην καὶ καὶ ἑσπέρην
καὶ καὶ ἑσπέρην σου. ὅτι καὶ ἑσπέρην σου, καὶ καὶ ἑσπέρην
καὶ καὶ ἑσπέρην καὶ καὶ ἑσπέρην, καὶ καὶ ἑσπέρην καὶ καὶ ἑσπέρην σου.

8.

μύρον εἰργάσασθαι

Θεοτομῖον

Θαράω, θαράως τίλταται, ξυγὴν αἰσώων τοί-
φον ἀνέτετε, τῷ ξένῳ νόμῳ σου, νόμῳ δὲ
θόνων τῶν φέσεων. μαρτύρουν δὲ τὸ αἶ-
μα, μύρον γένηται.

καταβολή. τὴν θείαν ταύτην

ὡς ἡ ~~ἐξ~~ ^{ἐξ} οὐκ ἐλάτρευσας τῇ αἰσώῃ οἱ
οἱ ἑσπέραις δεδωκότες, ἀπὸ τῶν αἰσώων....

καταβολή

προσάφια.

Αἰσώωρ ὁρμητός, τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ τῇ
χαρίτι, μάρως ἀθλοφόρος, λαμπρὴ φω-
τὴς, καὶ φωτίζεις τοὺς προσηλάζοντας.
Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου
κύριε.

Ὡς πορφύριδι, νενοσμημένῳ τῷ σὺ αἵματι,
ἔχων αὐτὴν αἰσώωρ ἰνδοξὸν τὸν στανόρ, τῷ
Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς
μου, προσηλάζων καὶ κύριε.

Θεοτομῖον

Διδόξα σμύνη, πεφωτισμένη Μητροπάρθενε,
παντός τοῦ κερμέντος σὶ τὴν παρακληθῇ, θεο-
τόμον περιφρούρησον, εὐλογημένη εἶ ἐν
γυναιξίν, ὑπάρασσαν Δέσποινα.

καταβολή.

φρούρησον τὸ αἶμα σου διμύρῳ,
δοτρίσας παρὰ σοὶ, τῷ βασιλεῖ τῷ
παντός. πτωχὸν δὲ ~~ἀλ~~ ὀχλῶσαι, τῷ τῶν

9.

μυωμένος· ὅθεν εἶδωσ, τὴν ἀμωβὴν κα-
τάλητον, μύρον πᾶσι δεδωχὲς σε.

Ξουμώσεται τὸ μύρον τὸ οὐρανίον, Χριστὸς
ὁ κύριος, διαΐρεται ἐροῦν· αἰὼν δὲ
Διμύριος γιγνόμενος ἀρίστα, χριστοὶ γίνονται
μύρω παντὶ χριστάμενος, καὶ σαρκὴς
ἐκβλήξει μύρα.

Μύρω χρίσας με Χριστὸς ἀγαθόδοτος, δα-
δείας ἔλθε, καὶ ἐπαρτίδος πικρᾶς· αἴψ'
αὐθις δεδούλωμαι, αἰσχίοναί τράξιον
ἐλευθέρωσον· αἰσχρᾶ δουλείας ἄγρι, σου
τῷ μύρω παραχρίσας.

Θεοτοκίον

Ἐκτετάμενος κυμῶς οὐρανίου, Παρθένε
Δίσποινα, τὴν γηγενῶν ἐν γούτρῃ, λαμπρῶν
παρθενῶν, ἐν δεξιῇ αὐτοῦ Δέσπο Νύμ-
φη μου, ἀπὸ Λιβάνου Ἀγίου σου, δέ-
ρο Νύμφη μου καὶ Μήτηρ.
Καταβασία. Οὐκ ἠδύρευσαν

Ὡς γ' ἦ! ^{ὁ ἕρως} παῖδες εὐαγεῖς
[ἐν τῇ πατρίδι]

Κανάνη! Τροσάρα.
Ἡμῶν καὶ πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, παντὶ
ἐνδοξῇ, καὶ τὰ παλαιόματα, τὴν δασιθε-
ριον δύνανται, τοῦ Χριστοῦ τρεῖς ἀνέ-
μοι καὶ τῆς φόρας μεγάλῃ, καὶ τῆς Διμή-
τρις, ἀνέβόαι· πάντα τοῦ ἔργου ἔργου
τὸν κύριον.

πόρρω
πλευρὴν ἀνθρώπου, μὴ ὡς δό-
ρα. ἢ μὴ οὐκ εἰσέλθουσα θα-
λάσσης, ἢ τοῦ Αἰγυπτίου ἀν-
δρὸς παραβῆναι εἴξει.

Θυμὸς γὰρ αὐτῆς θεοβαλόντων
ὁρῶν ἐν τοῖς κενδοῖς οὐκ ἔστι
τοῖς, πρόμαχα οὐκ ἔστιν, πᾶσι
ἐκκλῆστοις, εἴτα παρὶς φίλο-
βροχῶν τοῦ γένους δίδωσι. Οὐ γὰρ
εὐζημιὴν ψυχοτρόφον, τὴν ἀν-
ρὴν ἢ γαῖαν τροφούσαν.

Μόσχος δὲ τὴν αἰσχρολογίαν
δαμόνιον ἐπιβουλήν τε οὐκ εἶδω.
πᾶσι, μὴ δὲ Δημήτρι, μὴ τοῦ
ἐρδελαι σου, τὴν παροικίαν
οἰκίαν μοι, ἢ περὶ ἰφίτητος, τὴν
τὴν ἀρετὴν τὴν νεότητων σου
ἢ μὴ συνάπτει, ἐμποιεῖς σου τὴν
χαίρων. Θ

Θεογονίον

Ἦλθον σε κοινόν, ὦ Θεογονία, καὶ
δόξαν σὺ σὲ τιμῶντες, πάντες ἐ-
χόντες πῖστιν σου προσβοήθου,
πόθω σου δρόμον, τὴν αἰδοῦσαν
ἀνθρώπων, τὴν ἐν τῇ μέλλοντι, γου-
φῇ τῇ, αἰωνίου καὶ δόξης, ἐν
συνταῇ δυνατῇ, ἢ μὴ παραξιστῇ

καταβάς καὶ δας εὐαγέως

ὦ δὲ θ! Ἄσπερ γέννης σμυτάτω...

Καμάραι! Τροάδαι!

Γῆρον καὶ δεσφὰς τὴν πλαισμαῖν,
τὴν σὲ τιμῶντων ἀθλοφόρου,
παῖδον τὴν παθὴν τοῦ προσβολοῦ.
τὸν σάρον ἄδον τὸν τὴν αἰσχρολογίαν
τὴν προσημνὴν παρὶς τῶν, τὴν
παραβῆναι τὴν προβέβαιον σου.

12.

ἴθις σὺ πρὸς ἑβόαν εὐθείας, τῆς οὐ-
ρανίας βασιλείας, τὴν ἰσχυράν σου
ποίησιν, ὁ ἑβανθόρε μαίρωρ Συμυ-
γρί, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, ἐπὶ τὸν νότον
τὸν αἰώνιον.

Θεοτομῖον

Ὡς, ρίξεν πηχὴν καὶ αἰτίαν, τῆς
οὐρανίας σου Παρθένε, παῖνες οἱ
τυβλοὶ πεπλεγμένοι, καὶ εἰς νηφελὰς
καταχέουσι. οὐ γὰρ τὴν ἐνο-
πώτατον, ἀθανάσιαν ἡμῖν ἐβόουσα.

Καὶ ἡμεῖς

τῷ καὶ οὐρανῷ, ἐὼς ὅραμα δαυμάτου,
ἐὼς ὅτι δαυμάτου. τὴν γὰρ ἐν σαρὶ τῆς
κατὰ σαρτὸς καὶ σαρκὸς ἐβόου, ἐὼς καὶ ἡ
ἐν τῇ ἐβόου, χαρὰς ἀνέμωτος. ἐὼς ὅτι
μα, βάρβαρος σου τῶν αἰμάτων, βασιλεὺς
χαρὰς μὲν καὶ χόλου.

ἦ καὶ τὴν ἐβόου, ἐβόου, δαυμάτου, καὶ
ἐβόου, ὅτι ὁ σαρκὸς ἐβόου, ἐβόου
ἐὼς τὸν κατὰ ἐβόου, καὶ τὴν ἐβόου
καὶ ἐὼς τὸν κατὰ χαρὰς ἀνέμωτος. ἐβόου
ἐβόου, μὲν καὶ ἡ ἐβόου, βασιλεὺς
χαρὰς σοὶ μεμνημένοι.

Τοῦ οὐ κατὰ, καὶ χόλου ἀνέμω-
τος, ἐβόου καὶ ἐβόου ἐβόου καὶ
ἐβόου, μὲν καὶ ὁ οὐ κατὰ ἐβόου, ἐβόου.
ἐβόου ἐβόου, χόλου κατὰ ἐβόου ἐβόου.

#

13.

εὐφροσύνην ἐκείνην, ὅπως φανερὸν ἐστὶν.
 ἵνα οὕτως ἴσῃ.

Ἡ δὲ ἀποδοξία, ἡμεῖς ἐκφράζομεν αὐ-
 τὴν ἐν αἰσῶνι, ἡμεῖς ἴσμεν καὶ οὐ καὶ
 νόμον αἰσῶνι ἐκ ἐκείνης αὐτῆς καὶ
 οὐ καὶ νόμον οὐκ ἔχοντα ἢ ἀδύνατον.
 οὐ καὶ αὐτὴν αἰσῶνι ἐκφράζομεν, κα-
 τὰ τὴν ἐκ αἰσῶνι μέγιστον.

Ἡμεῖς οὕτως.

Ἡμεῖς οὕτως, ὅπως ἐκ ἐκείνης
 αὐτῆς ἴσμεν ἀδύνατον. ἡμεῖς οὕτως
 οὐ καὶ ἴσμεν ἐκ ἐκείνης, ὅπως ἴσμεν.
 οὐ καὶ ἐκφράζομεν αὐτὴν, ὅπως
 ἴσμεν. οὐ καὶ ἐκφράζομεν αὐτὴν
 ἐκφράζομεν, ἢ ἡμεῖς οὕτως ἴσμεν
 ἡμεῖς οὕτως.

καταβάς. Ἡμεῖς οὕτως.

[illegible]